

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 1. Vtrum Anima Christi habuerit omnipotentia[m] simpliciter.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](#)

Hanc esse Patris voluntatem, Angelorum desiderium, hominum extremam necessitatem, denique gloriam & celebritatem quam ipse sua passione esset confecuturus. Credibile tamen est Dominum

hanc consolationem non admisisse: nam factus in agoniam, prolixius orabat. Hanc expositionem insinuat D. Hieronymus Dial. 2. contra Pelagium, Et Hilarius lib. 10. de Trinit.

QVÆSTIO XIII.

De Potentia Animæ Christi.

In Quatuor Articulos divisa.

ARTICVLVS I.

Vtrum Anima Christi habuerit Omnipotentiam simpliciter?

^{Negatur.} **R** Espondetur Negatiæ; Anima Christi non fuit absolutè omnipotens. Ratio est, Quia omnipotencia sequitur quoddam esse, quod absolute est infinitum: atque esse absolute infinitum, nulli creaturæ potest communicari: ergo nec omnipotentia. Confirmatur; Quia potentia activa sequitur formam: ergo potentia activa infinita sequitur formam infinitam. Adde; Animam Christi in omnibus actionibus suis pendere à concursu diuino; dependere autem à cooperatione alterius, repugnat omnipotentie: nam hæc per se omnia potest.

Aduerte; Has Rationes dumtaxat probare illum Animam non fuisse naturâ suâ, aut dono aliquo creato omnipotentem; non autem per uniuersum hypostaticam diuinæ potentie.

ARTICVLVS II.

Vtrum Anima Christi habuerit Omnipotentiam respectu muta- tionis Creaturarum?

^{Tres Conclusiones.} ^{Habuit} ^{ad Effectus} ^{omnes ani-} ^{ma conve-} ^{nientes.} **R** Espondetur Tribus Conclusionibus. Prima; Anima Christi secundum propriam virtutem naturalem, vel gratuitam, habuit potentiam ad omnes illos effectus, qui animæ sunt conuenientes: ut ad corporis perfectam gubernationem, ad omnes actus humanos naturales & supernaturales; denique ad illuminandum omnes creature rationales. Quod intellige, eo modo, quo superiores Angeli illuminant inferiores; scilicet per locutionem spiritalem seu obiecti propoſitionem; non autem per luminis infusionem. Nam lumen infundere, non est actio conueniens conditioni creature rationalis. Potest tamen Anima Christi lumen infundere diuinâ virtute. Idem dicendum est de speciebus intelligibiliibus ordinis supernaturalis.

^{Item ad} ^{mutationes} ^{miraculo-} ^{rum.} Secunda Conclusio; Anima, ut est instrumentum Verbi, habuit virtutem instrumentariam ad omnes mutationes miraculas, ordinabiles in finem Incarnationis; qui est, instaurare omnia quæ in celo, & quæ in terra sunt.

^{Excepit Ab-} ^{abilitatio-} ^{nem.} Tertia; Non habuit tamen potentiam instrumentalem annihilandi; nam annihilatione respon-

det creationi: at solius Dei est creare: ergo & annihilare. Hinc D. Thomas infert Christum non habuisse Omnipotentiam respectu immutacionis creaturarum.

D V B I V M I.

Quidnam sit visilla quâ Christus operatus est Miracula?

R Espondeo & Dico Primè, Vis illa non erat ³ aliqua qualitas creata inherens humanitati ^{Non est} Christi, quæ miracula tamquam causa principalis ^{qualitas} ^{creata.} seu commensurata efficerit. Est communior sententia Doctorum in 3. dist. 13. Et in 4. dist. 1.

Probatur; Quia vel illa virtus est et una quædam qualitas & forma, ad omnium miraculorum patrationem se extendens; sicut Solis virtus se extendit ad omnium generationē: vel est multiplex, pro diversitate operum mirandorum. Si ^{Si est} ^{hæc} ^{qualitas} ^{una,} ^{est} ^{intensione,} ^{sed} ^{etiam} ^{essentialiter,} & in ratione ^{infinita.} intentionis; nam haberet vim connaturalem ad infinitam operum diversitatem, quorum pleraque scorserim vim infinitam requirunt: atque talis esse nequit; vt per se patet: ex quaeritur enim diuina omnipotentia. Sed neque hæc qualitas potest esse pro ^{Si multi-} ^{plex,} ^{est} ^{diversitate} ^{operum} ^{multiplex;} quia est forte ad ^{plex,} ^{est} ^{parum} ^{quædam} ^{opera,} quæ nunc censemur miracula, cō apta.

quod viribus naturæ, quæ nunc existit, fieri nequeant; vt ad curationem morborum lethalium, ad productionem vitæ in mille annos, ad illuminationem cæci, & similia; et si, inquam, possit per absolutam Dei potentiam virtus creata effectrix horum instituti; sicut lignum vita habeat vim naturalem ad vitam multis millibus annorum propagandam: tamen hæc non poterit ita operari, sicut Christus fecit miracula: v.g. in momento, non obstante quævis resistentiæ creature, ad quodlibus interuallum, ad natum voluntatis &c. Deinde multa sunt quæ vi creatæ nullo modo perfici queunt. Quia enim vis efficiat vt ynum corpus sit in duobus locis, vel duo corpora in eodem loco; vel vt una res tota conuertatur in aliam; vel vt substantia habeat modum existendi spirituum; & similia? Et ratio est; Quia hæc opera non sunt res aliqua supernaturales productæ, sed consistunt in quodam supernaturali modo; cuius causa non potest esse aliqua virtus creata: actiones enim quibus illa opera fiunt, non tendunt ad communicandam certam formam, sicut actio qualitatis creatæ: sed solum modum quendam in rebus constitutum, qui omnem conditionem nature creatæ excedit. Vnde non potest concipi